

TRIOLOGEN – Opera Lab

Varmt velkommen til Triologen 2021! Det er fjerde året på rad som vi gjennomfører dette samarbeidsprosjektet. Årets premiere skulle ha vært på Den Norske Opera, men de stengte dørene for all ekstern aktivitet denne våren, årets premiere er derfor på Scene 6 på KHIO.

I år deltar studenter fra Operahøgskolen, Designhøgskolen, Norges Musikkhøgskole og Institutt for Scenekunst v. Høgskolen i Østfold. Studentene arbeider sammen på workshopbasis, fram mot en visning av tre korte musikksceniske produksjoner. Sangere fra Operahøgskolen, komponister og utøvende musikere fra Musikkhøgskolen, kostymedesignere fra KHIO og skuespillere fra Institutt for Scenekunst, har samlet seg i tre grupper for å jobbe prosessuelt fram mot musikalske iscenesettelser. Tidligere år har de ulike verkene i Triologen vært arbeidet frem ut fra forskjellige temaer. I år tar alle de tre gruppene utgangspunkt i et konkret litterært verk; den klassiske teksten *Antigone* av Sofokles. Antigone er en rebell, en refusenik, idealist, martyr, helgen, pubertal, kriminell, suicidal og masochist. Hun er en av de mest omtalte og fortolkede karakterer blant filosofer, psykoanalytikere, feminister, litteraturkritikere og revolusjonære. Det er ikke mangel på mulige vinkler inn i denne tematikken, noe også årets tre forestillinger viser.

Mange anser opera som den mest konservative formen av alle kunstformer, ikke bare som kunstnerisk uttrykt på operascenene, men også i sin arbeidsform. I den grad nye operaer ser dagens lys er det som oftest en librettist og en komponist som har skapt ”verket”. Sangere og musikere får gjerne noter på et relativt sent stadium og startet innstudering etter det, mens en scenograf og en instruktør som står for iscenesettelsen. I andre teateruttrykk har denne arbeidsdelingen for lengst fått alternativer, og nye samarbeidsformer har tatt sin plass i teaterarbeidet helt opp på de store scenene. *Triologen* har helt fra starten vært tenkt som en mulighet for studenter og stipendiater ved KHIO, Institutt for Scenekunst og NMH for å ha et annet utgangspunkt og en annen prosess, i arbeidet med musikkdramatiske stykker. Utgangspunktet har vært at sangerne, musikerne, komponistene, designerne og dramatikerne sammen starter prosessen med å skape noe. Operasangere får veldig sjeldent delta så tidlig i en prosess, noe andre scenekunstnere som skuespillere og dansere ofte gjør. Det samme gjelder klassisk utdannede musikere, som oftest kommer senest av alle inn i prosessen hvor de vanligvis får ferdige noter de skal spille. I dette prosjektet er alle med fra start og enes om konsept og prosess. Oppgaven i seg selv kan betraktes som en kunstnerisk refleksjon, og målsettingen er ikke nødvendigvis å lage perfekte, ferdigstilt kunstnerisk forestilling. Iscenesettelsen er virkeliggjøringen av samarbeidet, der alle momenter i samarbeidsprosessen smelter sammen og eksponeres i tid og rom. Å finne frem til egnede samarbeidsmetoder for å integrere hverandres kompetanse og estetiske preferanser vil derfor bli en sentral del av oppgaven.